

Dan Coman

Ce preferi?

povestiri

POLIROM
2022

Cuprins

Cuvânt-înainte	7
Ploaie și vin	8
anotimpuri	14
Bucuria	20
Până când moartea ne va despărți	37
Aerul proaspăt al verii	46
Bureți	58
Pact	75
Desen pe asfalt	80
Poem de dragoste	86
Fiecare cu viața lui	96
Happy birthday	117
Fericire	126
Ode to my family	151
Grădina cu flori	166
Îmi place cum miroși	168
Vestea	184
Cont de Facebook	197
Gersa	207
<i>Notă</i>	220

Sărumâna, doamnă, aștept, nicio problemă.

De data asta chiar o să dau lovitura. Simt cum nu se poate mai clar. Mă furnică palmele, în pula mea.

Intru, cer o Cola și mă așez pe scaunul înalt de lângă ultimul aparat. Țala de la perete – clar, ăla sigur îmi aduce noroc.

Ia să vedem.

Plici-poc-poc.

Nimic nu se compară cu primele lovituri în taste. Plici-poc. Așa, pe sec, de antrenament, înainte să vină blonda să pornească aparatele. Plici-plici-poc. Încă o gură de Cola, pula mea. Plici-poc-poc.

Sărumâna, doamnă, băgați de 50.

Încep mereu de la mic la mare – primele ture-s doar ca să simt aparatul, să-i prind șmecheria.

Plici-plici, poc-poc.

Bunelu', de data asta sigur dau lovitura. Îți dau înapoi toți banii – dublu, Bunelu', ba chiar înzecit, stai numa' să vezi.

Plici-poc-poc.

2.

Sărumâna, doamnă.

La noi în casă nimeni nu folosește cuvinte dintr-astea. Pizda mă-tii de curvă, zic eu. Umflata dracului. Beșica urii. Găozară alcoolică.

Nu te-aș fi făcut, zice mama.

Băga-o-ar boala-n voi, zice Bunelu'.

Luna trecută mama s-a angajat iar. Casieră la noul Profi din sat. Habar n-am cum a reușit să-i îmbârlige pe ăia cu magazinul, dar pizda cu ochi i-a convins. Pun pariu că nu rezistă mai mult de două săptămâni, i-am zis lui Bunelu'. Rând pe rând au dat-o afară de la Electrica, de la fabrica de caolin, de la barul lui Piști. Ultima dată a lucrat ca femeie de serviciu la

școală – chiar înainte de vacanța de Crăciun s-a făcut mucii și a început să colinde clasele, înjurându-i pe elevi, alergându-i cu mătura afară din școală, apoi, la cei de la clasa a VIII-a, s-a urcat pe catedră și a făcut striptease. Și acum Profi, în pula mea. Proștii ăia au pus lupul de pază la oi.

Băga-o-ar boala-n voi.

Bunelu' vorbește urât doar cu oamenii. Cu porumbeii e calm și drăguț, zici că-i alt om, să mor io. Imediat ce intră în grădină, în țarcul imens pe care l-a făcut pentru păsări, gata cu înjurăturile. E un alt om, în pula mea. 36 de porumbei la care ține ca la ochii din cap. A apărut și în ziar cu păsările astea – „Rase de voiajori la Bârgău“, scria mare pe ultima pagină, apoi Bunelu', în mai multe poze, cu câte un porumbel în mâini: Voiajorul Belgian de frumusețe, Voiajorul German de expoziție, Voiajorul Englez de expoziție, Voiajorul Maghiar de frumusețe.

Lugu-lugu, lugu-lugu, cu mine nu a vorbit niciodată așa. Pe mine m-a dresat ca pe un câine – dacă trec de poarta de la grădină, nu mai văd un leu. În rest, pot să fac orice, numai să nu mă apropii de porumbei. Le dă drumul de patru ori pe zi și ăia zboară în formație pe deasupra satului – iar se cacă de sus șobolanii cu pene ai inginerului, zic babele, făcându-și cruci.

În zilele de sărbători, Bunelu' se îmbracă la costum, își piaptăna părul pe spate și se duce cu Trabantul în oraș. Știu că nu se întoarce până seara târziu, așa că intru în atelier și, cu o sârmă și o șurubelniță, desfac încuietoarea de la sertar pe care el o schimbă la fiecare câteva zile.

3.

Un car de nervi și toți banii mâncați, în pula mea, dar când am ieșit am salutat frumos, elegant, cât de cât: *sărumâna, doamnă*.

Futu-l în gură de aparat să-l fut. Plici-poc până la ultimul leuț. Mnezeii mă-sii. Nici de tren nu mi-au mai rămas bani.

Acuma mergi pe jos până-n Bârgău, fraiere. Păcănele ți-o trebuit? Plici-poc, marș pe jos până acasă, dobitoc și măgar și cel mai mare idiot care te-o făcut mă-ta.

4.

Am ajuns la barieră înainte să vină trenul. M-am oprit la intersecție și-am făcut cu mâna, dar nimeni pe care să-l cunosc, să mă ia gratis până acasă.

Mnezeii mă-sii.

Cum pula mea să nu-ți intre nimic?? Dar nimic, bă, absolut nimic!

Fraiere, așa-ți trebe, 'n paștele mamei lui de aparat. De nu apărea Blonda, îl spărgeam, să mor io. Îl făceam bucăți-bucățele.

Și dincolo de calea ferată – șchiopu' lu' Zebedeu cu frate-său, șontâc-șontâc, ținându-se după mine.

Dă și mie un leu.

Dispăreți, mă.

Plici-plici-poc. Morții lui de aparat – la ultima tură a fost cât pe-aci. Numa' că așa îl setează lăbării ăștia, să nu poată niciodată să câștige clientul. Plici-poc, în sec.

Dă și mie un leu.

Da' dă tu mie, morții mă-tii. Ce, ți se pare că-s mai fraier sau ce? Că voi aveți mai mulți bani decât mine, 'n pula mea.

Ăla micu' și-a băgat mâna-n buzunarul de la spate, apoi mi-a întins două hârtii de 5 lei.

Dă-te-n mă-ta cu banii tăi cu tot, am zis.

5.

Mă duc acasă pe jos. Să mor eu de nu mă duc. Trei ceasuri, patru, cât dracu' o să-mi ia. Da' mă duc, idiot

și cretin și dobitoc. Mă duc și iau pentru ultima dată bani de la Bunelu'. Jur. Bunelu', jur, ce pula mea. Ultima dată! Simt că-i pot face felul, futu-l în gură de aparat să-l fut. Azi, nu-n altă zi. Obligatoriu azi, în morții mă-sii. Să vezi numa' cum o să vină Blonda și-o să-mi zică: Domnule, felicitări. Domnule, suntem onorați. Dublu față de câți bani ți-am luat, Bunelu', stai numa' să vezi. Ce, mă face pe mine căcatul ăla de aparat?

Plici-poc.

Poc-poc-poc.

Plici-poc-plici.

Exersez în sec, în drum spre casă. Totul se face din încheietură, frumos, elegant, cât de cât. Îmi fac mâna și le iau toți biștarii, până la ultimul leuț. Azi, morții mă-sii, musai azi.

6.

Când am ridicat ochii, i-am văzut. Pizda mamei lor, ce spaimă am tras. Cel puțin zece, fratele meu. Au trecut la câțiva metri-n fața mea – al dracului de urâți pot fi, mărhăile pulii.

Am luat pietre de pe marginea drumului și am aruncat înspre ei. Hâși-hâââââși!

Hââââși, baga-o-ar boala-n voi!

Au trecut strada și au luat-o la goană prin livada de meri.

7.

Cam 200-250 de metri de barieră, nu mai mult. Imediat ce-a trecut trenul. Am văzut că ăla cu Audi TT vine tare de tot, dar nu m-așteptam să se bușească atât de nasol. A încercat să ferească mărhăile, acordeon s-a făcut. Am sărit în șanț, îți dai seama, tăt mi-am julit mâinile.

Parcă te dor dinții când auzi sunetul ăla de fiare, să mor io. Normal că te sperii, ce dracu'?

Audi-ul s-a făcut zob, cealaltă mașină nu s-a mai oprit din claxonat.

Pizda mamei lor de mărhăi și cine le-o lăsat pe aici.

Mi-am dat seama că-i bai, în pula mea, dar n-am putut să facem nimic. Îți dai seama că s-a adunat o grămadă de lume – degeaba, până n-au venit SMURD-ul și pompierii n-au putut să-i scoată.

Tăt m-am julit, fratele meu. Cum dracu' să nu mă sperii? Plici-poc, zici că erau urmele de la păcănele. De la atâta dat în butoane, 'n pula mea. Fraier și dobitoc și idiotul care mă-ta te-o făcut. Că de ți s-ar face răni de la păcănele, le-ai lăsa dracu', în pula mea.

Dar nu aia era problema. Nu zgârieturile alea, 'n mă-sa de viață.

Am stat pe margine și m-am uitat cum descarcerează, cum îi scot unul după altul dintre fiare.

Ne-au împins în spate, înspre livadă, au pus panglică galbenă, au oprit circulația. Gaborii cu girofarul lor de căcat au apărut ultimii.

Paștele mă-sii de treabă.

Nu știu ce să zic. Poate l-a lovit cealaltă mașină, c-a ricoșat după ce nebunul cu Audi a intrat pe contrasens. Să-mi bag pula dacă știu.

Parcă-l aud și amu: dă și mie un leu.

Bă, în pula mea, și frate-său mi-a întins pe loc alea două bancnote – deși glumeam, în mă-sa, normal c-am zis num-așa, cum dracu să iau bani de la puradei?

Măcar ăla micu' a scăpat – când l-au luat gaborii, se uita la nori. Plictiseala-i verde ca pătrunjelu', zicea. Nu cred că și-a dat seama ce s-a-ntâmplat, pula mea.

După ce a plecat și ultima ambulanță, așezat la marginea livezii, pe-un dâmb, m-am uitat o vreme la desenul cu cretă de pe asfalt. În desen nu se vedea c-ar fi fost șchiop.

Plici-plici-poc, plici-poc, în sec, de antrenament. Dublu sau nimic, Bunelu'. Azi sau niciodată, paștele mă-sii de viață.